

Sygn. akt: XU-740/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 15 maja 2014r. we W.

sprawy z odwołania **M. Z.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 26 sierpnia 2013r. znak: (...)

w sprawie **M. Z.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy M. Z. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 24 maja 2013r. do 20 czerwca 2013r. i nadal.
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt X U 740/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. Z. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 26 sierpnia 2013 roku znak (...), odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 24 maja 2013 r. do dnia 20 czerwca 2013 r.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca wskazał, że decyzja organu rentowego została wydana z naruszeniem prawa gdyż nietrafnym jest uznanie, że ubezpieczony nie uległ wypadku przy pracy w dniu 23 maja 2013 r. W sytuacji, gdy w tym dniu został pobity w trakcie wykonywanej pracy na rzecz pracodawcy i w związku z wykonywaniem pracy. Wnioskodawca wskazał, że zwrócił się do M. S. (1) o pomoc przy rozładunku materiałów. Na tle powyższej sytuacji wywiązała się sprzeczka skutkująca szarpaniną między wnioskodawcą, a M. S. (1). Wnioskodawca został uderzony łatą w plecy i lewe przedramię co skutkowało obrażeniami ciała. Na skutek zdarzenia M. Z. doznał obrzęku w okolicy lędźwiowego lewej oraz krwiak i obrzęk lewego przedramienia a także bolesność przedramienia. Wnioskodawca wskazał, że na skutek pobicia przez okres ponad miesiąca nie był w stanie pracować i przebywał na zwolnieniu lekarskim.

W odpowiedzi na odwołanie wnioskodawczyni organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych na jego uwzględnienie.

W uzasadnienia swojego stanowiska organ rentowy podniósł, że zdarzenie nie spełnia wymogów decyzji wypadku przy pracy z uwagi na brak związku z pracą. W ocenie organu w momencie zdarzenia wnioskodawca przewoził materiały i wydawał jednocześnie polecenia osobom nie będącym zatrudnionym w firmie (...) S.A. lecz będącymi pracownikami innej firmy. W ocenie organu konflikt do jakiego doszło nie pozostawał w związku z pracą i nie jego źródło nie dotyczyło wykonywania obowiązków pracowniczych. W sytuacji gdy domniemany sprawca pobicia nie był współpracownikiem wnioskodawcy i nie świadczył pracy na terenie budowy. Organ rentowy wskazał, że pracownik może zerwać związek z pracą będąc na terenie zakładu pracy albo wykonując czynności wynikające ze stosunku pracy, jeżeli podejmuje czynności które nie wynikają z zatrudnieni a lub są przeciwne celom zatrudnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. Z. był zatrudniony w (...) sp.zo.o. we W. na stanowisku majstra budowy od dnia 01 sierpnia 2008 r. w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezpośrednim przełożonym wnioskodawcy był koordynator do spraw inwestycji budowlanych, który wydawał polecenie wnioskodawcy dotyczące rodzaju wykonanych zadań. Wnioskodawca otrzymywał od przełożonego listę zadań do wykonania wraz ze wskazaniem terminu wykonania. Podczas nieobecności koordynatora do spraw inwestycji budowlanych, z jego upoważnienia, wnioskodawca wydawał polecenia i prośby pozostałym osobom obecnym na budowie.

Wnioskodawca otrzymując polecenie dostarczenia towaru był zobowiązany go odebrać z punktu dostawy i dostarczyć na teren budowy. W zakresie jego obowiązków nie leżało wyładowanie towaru.

Na terenie inwestycji w Ś., którym inwestorem był (...) sp.zo.o. we W. były zatrudnione firmy wykonujące prace budowlane (podwykonawcy). Jedną z firm zajmującą się położeniem dachu była Motylek Firma (...) z siedzibą w S. prowadzona przez P. S..

Dowody: zeznania świadka J. S., przesłuchanie w charakterze strony M. Z.- k. 51 (płyta CD).

W dniu 23 maja 2013 r. M. S. (2) zastępował swojego syna właściciela Motylek Firma (...) z siedzibą w S. i wykonywał pracę fizyczne na terenie budowy.

Dowody: zeznania świadków T. P., K. S. - k. 22 (płyta CD), P. S. k. 51 (płyta CD).

Podczas pracy zwyczajem, między pracownikami firm podwykonawczych było to, że po przywiezieniu towaru przeznaczonego dla danego podwykonawcę robót budowlanych, pracownicy firm podwykonawczych pomagali i wspólnie z M. Z. wykonywali czynności rozładunku materiałów budowlanych.

Dowody zeznania świadków J. S. k. 51 (płyta CD), częściowo T. P., częściowo K. S. - k. 22 (płyta CD).

W dniu 23 maja 2013 r. wnioskodawca otrzymał od bezpośredniego przełożonego zadania do wykonania, w tym polecenie dostarczenia na teren budowy okien i pozostałych materiałów budowlanych. Około godziny 15.00 wnioskodawca przyjechał na teren inwestycji wraz z odebranim materiałem budowlanym. M. Z. poprosił pracownikom zatrudnionym u P. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S., o rozładunek okien. Jedna część okien została wypakowana. M. S. (2) odmówił wyładowania z samochodu pozostałych okien. Po czym między ubezpieczonym, a M. S. (1) doszło do wymiany zdań. W wyniku zaostrzającej się wymiany zdań M. S. (2) niespodziewanie i nagle wziął do ręki elementu drewnianej belki konstrukcyjnej, którą uderzył wnioskodawcę w plecy i lewe przedramię rękę. Po czym między powyższymi osobami doszło do szarpaniny. Pozostali pracownicy obecni na budowie rozdzielili wnioskodawcę i M. S. (2). Podczas całego zajścia nie był obecny żadnym pracowników.

Bezpośredni przełożony wnioskodawcy był naocznym świadkiem końcówki zdarzenia. Wnioskodawca po zdarzeniu wezwał Policję, która sporządziła notatkę służbową.

Wnioskodawca po zaistniałym zdarzeniu został zawieszony na oddział ratunkowy, gdzie stwierdzono krwiak w połowie długości przedramienia po stronie łokciowej, krwiaka nad brzuściami mięśni zginaczy przedramienia i otarę na głowie.

Dowody: zeznania świadków J. S. k. 51 (płyta CD), częściowo T. P., częściowo K. S.- k. 22 (płyta CD), zeznania świadka P. K. k. 40 (płyta CD), przesłuchanie w charakterze strony M. Z. k. 50 (płyta CD).

Wnioskodawca korzystał ze zwolnienia lekarskiego z uwagi na niezdolność do pracy w okresie od 24 maja 2013 r. do dnia 31 maja 2013 r., 01 czerwca do 20 czerwca 2013 r., **bezsporne**.

W dniu 24 maja 2013 r. wnioskodawca został poddany badaniu w Wydziale Lekarskim Zakład Medycyny Sądowej podczas którego stwierdzono otarcie naskórka na głowie, okolicy łędźwiowej i w rzucie dolnych żeber, pomiędzy linią łopatkową a przykręgosłupową.

Dowody: świadectwo sądowo-lekarskie k. 7-8.

Po zdarzeniu wnioskodawca rozwiązał z pracodawcą umowę o pracę za porozumieniem stron, **bezsporne**.

Po zdarzeniu sporządzono protokół nr (...), w którym zdarzenie uznano za wypadek przy pracy. Nie stwierdzono, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowanego pracownika przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Wypadek był nagłym zdarzeniem wywołanym przyczyną zewnętrzną, którą było uderzenie które spowodowało uraz podczas wykonywania przez pracownika zwykłych czynności w czasie pracy.

Dowody: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy

k. nr 2 -5 – akta osobowe (teczka ZUS).

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 sierpnia 2013 roku znak (...) odmówiono ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 24 maja 2013 r. do 20 czerwca 2013 r. i nadal.

Dowody: decyzja ZUS – akta osobowe (teczka ZUS).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje między innymi zasiłek chorobowy – dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub choroby zawodowej.

Natomiast w myśl art. 3 ust. 1 te same ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: (1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; (2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia; (3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Jednakże zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy, Zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne.

Organ rentowy nie uznał zaistniałego zdarzenia za wypadek przy pracy, podnosząc, iż w protokole powypadkowym nr (...) z 18 czerwca 2103 r. bezpodstawnie stwierdzono, że zdarzenie z dnia 23 maja 2013 r. spełnia przesłanki uznania za wypadek przy pracy, albowiem w opisanym zdarzeniu brak jest związku z pracą.

W ocenie Sądu, zdarzenie jakie miało miejsce w dniu 23 maja 2013 r. było wypadkiem przy pracy, gdyż nastąpiły tu łącznie wszystkie przesłanki wymagane treścią art. 3 ust. 1 powołanej na wstępie ustawy, a więc: było to zdarzenie nagle, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z wykonywaną przez ubezpieczonego pracą.

Podkreślić należy, iż organ rentowy kwestionował wyłącznie brak związku wypadku z pracą. Zauważyć należy, że przyczyną sprawczą zewnętrzną wypadku przy pracy może być każdy czynnik zewnętrzny zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki. W tym znaczeniu, przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, zwierzę, siły przyrody, lecz także czyn innego osobnika, a nawet praca i czynność samego poszkodowanego. Tak więc za przyczynę zewnętrzną należy uznać zarówno działanie maszyny uszkadzającej ciało, jak i uderzenie spadającego przedmiotu, podźwignięcie się pracownika, niezręczny ruch jego ręki powodujący uderzenie i jej uszkodzenie, jak wreszcie potknięcie się na gładkiej nawet powierzchni i złamanie nogi. Również nadmierny wysiłek fizyczny podczas pracy, powodujący w czasie pracy uszkodzenie organu wewnętrznego pracownika dotkniętego schorzeniem samoistnym może uzasadniać uznanie tego zdarzenia za wypadek przy pracy (vide uchwała SN z 11. (...), III PO 15/62, OSNCP 1963/10/215; wyr. SN z 10 lutego 1977 r., III PKN 194/76, OSNC 1977/10/196; wyrok SN z 9 lipca 1991 r., II PRN 3/91, OSP 1992/11/263; wyrok SN z 5 lutego 1997 r., II UKN 85/96, OSNAP 1997/19/386; wyrok SN z 29.01.1997 r., II UKN 70/90, OSNP 1997/18/357).

Jednocześnie należy wskazać, iż ustawa nie wymaga, aby źródłem urazu lub śmierci była tylko i wyłącznie jedna przyczyna. Oznacza to, iż w grę mogą wchodzić tzw. przyczyny złożone.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego przyczyną wypadku był uderzenie drewnianą konstrukcją belki przez M. S. (2) we wnioskodawcę w wyniku zaistniałej kłótni. Z kolei skutkiem był uraz ręki przedramienia lewego, twarzy i boku.

Odnosząc się do związku zdarzenia z pracą należy wskazać, że wykonywał on swoje czynności służbowe wyznaczone przez bezpośredniego przełożonego polegające na odebraniu od dostawcy i dostarczeniu na teren budowy okien i materiałów budowlanych dla podwykonawcy Motylek Firma (...) z siedzibą w S. prowadzonej przez P. S. zajmującego się budową i wykończeniem dachu budynków. Jak wynika z materiału dowodowego w postaci zeznań świadków zwyczajem było to, że wnioskodawca po przywiezieniu materiałów budowlanych prosił podwykonawców o odebranie materiałów koniecznych do wykonania prac. Dotychczas pracownicy firm podwykonawczych na prośbę wnioskodawcy wyładowywali przywiezione materiały budowlane. Dodatkowo zauważyć należy, że nadzór nad budową sprawował pracownik pozwanej J. S., który wydawał polecenia wszystkim współpracownikom i jak wskazał w swoich zeznaniach upoważniał wnioskodawcę do wydawania poleceń w jego imieniu. Nie budzi wątpliwości w ocenie Sądu, że prośba wnioskodawcy skierowana do pracowników budowy, w tym do M. S. (2), dotyczyła czynności związanych ze świadczeniem pracy i pozostawała z nią w ścisłym związku. Nie sposób zgodzić się z organem rentowym, iż prośba wnioskodawcy o wyładowanie materiałów nie pozostawała z wykonywaniem czynności służbowych. Ta z kolei spotkała się z odmową ze strony M. S. (2) i ostatecznie po wymianie zdań doprowadziła do uderzenia wnioskodawcy tak zwaną łąką dachową.

Jednocześnie jak wynika z materiału dowodowego w postaci opinii lekarza medycyny sądowej wnioskodawca na skutek uderzeń doznał urazów przedramienia lewego ręki, boku i twarzy. W następstwie doznanych obrażeń spowodowanych wypadkiem przy wnioskodawcy był niezdolny do pracy w okresach od 24 maja 2013 r. do 20 czerwca 2013 r. i nadal.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji ubezpieczonego przedłożonej przez organ rentowy, świadectwa oględzin ciała, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom

świadka J. S. wskazujących na zakres obowiązków wnioskodawcy i uprawnień. Również walor wiarygodności należało przyznać zeznaniom świadka P. K., który zawiózł wnioskodawcę do szpitala.

Ponadto, Sąd w dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego M. Z., albowiem były one konsekwentne i logiczne oraz wzajemnie się uzupełniały i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym sprawy. Sąd odmówił wiary zeznaniom T. P. i K. S. w części dotyczącej relacji zaistniałego zdarzenia jako pozostających w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym. Jednocześnie zeznania te okazały się spójne co do faktu, iż pracownicy budowy na prośbę wnioskodawcy pomagali mu w rozładunku samochodu. Ponadto zeznania te wskazały, że M. S. (3) mimo, że nie był zatrudniony wykonywała prace na budowie i pomagał swojemu synowi, który prowadził firmę podwykonawczą.

Sąd odmówił także wiary zeznaniom M. S. (1) opisującym przebieg wypadku przy pracy uznając je za mało wiarygodne. Świadek wskazał, że wnioskodawca pierwszy uderzył go kopiąc w brzuch i plecy. Jednocześnie świadek wskazał, że nie doznał żadnych obrażeń i że nie był u lekarza oraz podkreślał że jest chory na serce i nie może wykonywać czynności fizycznych. W ocenie Sądu mało prawdopodobnym jest fakt, że w wyniku takich działań (uderzenia w plecy i brzuch) świadek nie doznał by żadnych obrażeń nawet lekkich, ponadto zważywszy że później był zdolny użyć siły i podnieść belkę drewnianą i jej użyć przeciwko M. Z., należało uznać jego relację za mało prawdopodobną.

Biorąc pod uwagę, dokonane wyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 24 maja 2013 r. – 20 czerwca 2013 r. i nadal.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu i obciążył nimi pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako stronę przegrywającą. Na przedmiotowe koszty zostały koszty zastępstwa prawnego w wysokości 60,00 zł ustalone na podstawie § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Mając na względzie charakter, a także nakład pracy pełnomocnika zasadnym było zastosowanie podwyższonej o trzykrotność stawki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.